

Kort tid för remiss går ut över industrin

19 oktober 2013 kl 05:04

BRÄNNPUNKT | NYA LAGAR

Synpunkter från branschorganisation verksamhetsutövare och andra kan ge en mer rättssäker och långsiktigt hållbar lagstiftning.

Pia Pehrson och
Ludvig Gustafson

Naturvårdsverket har på uppdrag av regeringen utarbetat ett förslag om ändring i lagen (1999:673) om skatt på avfall. Ändringen gäller slopad avdragsrätt för en rad olika avfallstyper. Som det nu är betalar företag skatt för att deponera avfall, men får sedan göra avdrag på skatten som betalats för att deponera särskilda slag av avfall. Anledningen är att dessa avfallstyper inte kan tas tillvara på något annat sätt än genom deponering, samtidigt som de är oundvikliga restprodukter från industrin.

Den oinvidige kanske tror att en slopning av avdragsrätten för några avfallstyper skulle vara av ganska liten betydelse och knappast kan få några större konsekvenser. Verkligheten är dock en annan.

Enbart stålindustrin räknar med ökade kostnader om förslaget genomförs med en kvarts miljard kronor per år. Då har man ändå inte räknat in den av regeringen planerade indexuppräknningen av skatterna. Detta i en bransch där vinstmarginalerna är mycket små, i den mån sådana alls finns i nuvarande lågkonjunktur. En slopning av avdragen i enlighet med förslaget skulle riskera att helt slå ut flera företag och därmed mängder med arbetstillfällen på utsatta orter. Konsekvenserna kommer säkerligen vara minst lika stora inom andra materialintensiva branscher.

Det minsta man kunde begära av lagstiftaren när förslag med stora konsekvenser för industrin arbetas fram är att de som påverkas får möjlighet att yttra sig och komma med synpunkter. Så sker i alldeles för liten utsträckning. När en väsentlig del av ovan nämnda utredning skulle kommenteras av branschen fick man bara en dryg vecka på sig. På den tiden förväntades den som ville ha något att säga till om gå igenom utredningen grundligt, utarbeta väl genomtänkta kommentarer och egna förslag samt slutligen sammanställa dessa. Det säger sig självt att kvalitén på de synpunkter som trots allt kommer in blir lidande och därmed också det slutliga förslaget.

Regeringen och dess myndigheter måste se över sina rutiner vad gäller remisser och samråd med dem som berörs av lagstiftningen. Det ovan beskrivna fallet är inte det enda där de berörda fått så korta frister på sig att svara att det snarast varit meningslöst att försöka få fram ett väl underbyggt svar. Det har också tidigare, från olika håll bland annat av

Svensk Energi, rests protester mot regeringens och myndigheters beteende i fråga om remisstider. Nu senast rörande det nya förslag om nettodebitering av mikroproducerad el, där remissinstanserna fick på tok för kort tid för att lämna svar.

Att sända ut nya lagförslag på remiss är en viktig tradition inom svensk lagstiftning. Med mer verklighetsanknutna tidsfrister skulle synpunkterna som kommer in från branschorganisationer, verksamhetsutövare och andra kunna leda till att lagstiftningen blir både mer rättssäker och långsiktigt hållbar. Brister i förslagen skulle kunna identifieras på ett tidigt stadium och lagstiftningen kan bättre utformas för att passa dem den berör, utan att man behöver göra avkall på den aktuella lagens mål.

Med andra ord är rimliga svarsfrister är en nödvändig förutsättning för en fungerande lagstiftning. En fungerande lagstiftning är i sin tur ekonomiskt och praktiskt lönsam för alla parter.

PIA PEHRSON

advokat och partner

LUDVIG GUSTAFSON

jur kand

Båda verksamma vid Foyen Advokatfirmas avdelning för Mark- och miljö rätt
